

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Exercitiorvm Spiritvalivm

Capilla, Andrés de

Coloniae, 1607

Methodus audiendi Missam. Exercit. 78.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53232)

eo, quod ante dictum est, seruire: Et cum eo, quod sancti ei deseruiunt.

METHODVS AVDIENDI
MISSAM.

Exercit. 78.

INter omnia opera, quæ Christianus homo potest & debet exercere, nullum sublimius, maioreque utilitatis est, quam ita vt par est interesse officio Missæ; ideoque operæ pretium fuerit, docere quomodo audiendum sit Missæ sacrificium: tum vt seruitium nostrum diuinæ maiestati sit acceptius, tum vt animabus nostris maiora inde emolumenta proueniant.

Aduertendum igitur in Missæ celebratione, tria principaliter fieri, quorum vnumquodque multis mysterijs refertum est:

Primum est: quod in ea consecratur panis & vinum, (quemadmodum fecit Christus in nouissima cœna, cuius etiam consecrandi potestatem contulit Apostolis, & omnibus Sacerdotibus

h. h. 3

tibus

tibus legitimè ordinatis:) & huius
 consecrationis virtute panis conuer-
 tatur in verum Corpus I E S U Chri-
 sti redemptoris nostri: & vinum in
 veram sanguinem ipsius: ita vt post
 hanc consecrationem sub speciebus
 panis & vini verè ac realiter contine-
 atur totus Christus.

Secundum est: quod in ea offera-
 tur corpus & sanguis Christi redem-
 ptoris nostri, sub speciebus panis &
 vini in sacrificium Deo Patri & to-
 ti sanctissimæ Trinitati gratissim-
 um.

Tertium est: quod sacerdos postea-
 quam hoc sacrificium obtulit, sa-
 cramentaliter corpus & sanguinem
 Christi sumat, ad utilitatem &
 profectam animæ suæ, si debita
 cum dispositione sacramentum hoc
 suscipiat.

Ex his quæ diximus, intelligi po-
 test, quam sublimè sit hoc myste-
 rium, & quanta cum attentione,
 reuerentia, & deuotione, Christi-

anus missæ sacrificio interesse debeat, quandoquidem agitur in ea tam sublimè mysterium, de cuius fructibus, non modò sacerdos celebrans, sed etiam omnes qui debita cum dispositione & reuerentia missæ inter sunt participant. Vtigitur exactius omnia declaremus.

Primo: quatenus in Missa consecratur corpus & sanguis Christi, & virtute huius consecrationis realiter in altari præsens est idem Christus, magna in corde Christiani audientis aut seruientis ad missam, debet esse attentio & reuerentia: nec nõ ingens desiderium missam indies audire: non tantum illis diebus, quibus ex præcepto Ecclesiæ eam audire tenetur: sed etiam alijs: & non vnicam tantummodo sed plures si possit. *Beati enim, ait Christus ad discipulos suos, oculi qui vident, quæ vos videtis. Dico enim vobis, quod multi Prophetæ & reges voluerunt videre quæ vos videtis & non viderunt.*

Sed

Sed idem Dominus quem viderunt, & cum quo conuersati fuerunt Apostoli, & propter quem beati pronunciantur eorum oculi, realiter præsens est in altari, in quo Missæ sacrificium peragitur, post factam consecrationem: & illum verè oculi omnium præsentium intuentur, licet in speciebus panis & vini velatum. Si peregrinationem, quantumuis longam & molestam, rectè impensam indicare deberemus, vt nobis hac visione frui liceret. Quanta cum gratiarum actione, deuotione, & reuerentia cordis, eadem Christianus gaudere debet, quoties sacrificio Missæ interest; vbi sine labore, imo ingenti cum liberalitate atque amore, cernere conceditur, illum qui à Regibus desideratus, à Prophetis pronunciatus, à iustis magno cum ardore expectatus fuit: illum qui est omnium sanctorum gloria: in quem desiderant Angeli prospicere: ideoque, quamuis toto tempore quo

quo sacrificium hoc offertur, magna cum attentione atque deuotione eidem interesse debeat: magis tamē id facere debebit, post conseruationem, ab eo nimirum loco, quando Sacerdos sacram hostiam eleuat vsque ad completam illius à Sacerdote sumptionem. Atque inter eorum se conferet ad gratias Deo referendas, pro insigni hoc beneficio, quod nimirum quamuis in cœlum ascenderit, nos tamen corporali sua præsentia omnino priuare noluerit, vt certi essemus de amore quo nos complecteretur: nec vnquam ipsius, & eorum quæ nostri causa fecit & sustinuit in hoc mundo, obliuisceremur.

Adorabit etiam Christum hic verè præsentem facietque actum fidei: & confitebitur eundem illum esse: qui pro nobis in cruce mortuus est, qui nunc ad dexteram Patris residet, verum Dei filium, vnus eiusdem que cum Patre & Spiritu sancto, essentia, maiestatis, sapientia

h h s

pien-

pientia, æternitatis, & potentia. Verum etiam hominem, Beatissimæ Virginis MARIAE filium Spiritus sancti operatione conceptum, Redemptorem & Salvatorem nostrum, qui pretiosi sanguinis sui profusionem: atque sanctissima morte sua nos de manu diaboli redemit: peccatorum veniam nobis promeritus est cœlestis regni portas reseravit, nobisque promeruit, ut easdem ingredi, atque eadem qua ipse beatitudine gaudere possimus.

Erubescet præterea, coram divina maiestate, quod se tam ingratum esse videat, tot præclaris ipsius beneficijs: tam tepidum & negligentem in seruitio optimi & liberalissimi huius Domini, cui plurimistitulis obligatus est, ac denique quod illum offendere ausus fuerit.

Demum animatus & excitatus, tanta misericordia, liberalitate, & amore, quem hic demonstrat Christus, petet hinc peccatorum suorum veniam, & omnium necessita-

tu m

tum suarum, tum animæ tum corporis, medelam: diuina etiam dona, & gratiam, quibus possit Deo perfectius seruire ac placere.

Quatenus verò in celebratione Missæ corpus & sanguis Christi Deo Patri toti sanctissimæ Trinitati in sacrificium offertur, Christianus non minori cum attentione, deuotione ac reuerentia eidem interesse debet. Vbi sciendum est quod cum Deus sit creator & Dominus noster, qui esse, quod semel dedit, nobis conseruat; qui nobis vitam confert: qui nos sua bonitate ac prouidentia regit & gubernat: sine quo ne momento quidem subsistere possumus: cuius est vita & omne bonum quod habemus: & de cuius manibus omnia speramus: fideles semper habuisse iam inde ab initio mundi, signum aliquod exterius, quo supremam hoc Dei super nos & super omnes res creatas dominiũ agnoscerent: huic enim rei maximè seruiebãt sacrificia quæ offerebãtur

in veteri lege: quæ etiam apud idololatrias in usu fuerunt: ideoque statim in principio mundi testantur sacræ literæ, Abelem obtulisse Deo sacrificiū de primogenitis gregis sui: & idem fecisse Noemum, Abrahamum, cæterosque Patriarchas: & postea in lege, quam Deus populo Israelitico tulit, varia sacrificiorum genera sibi offerri voluit, quæ non tantum ad prædictum finem pertinerent, sed etiam Saluatoris venturi & redemptionis quam operaturus erat, figura essent: quorum quædam etiam ordinata erant ad agédas Deo gratias pro beneficiis acceptis, aliqua denique ad expiationem peccatorum. Sed Christus Redemptor noster in mundum veniens: tanquam verus Pontifex & Sacerdos, & mediator inter nos & Deum Patrem obtulit semetipsum in sacrificium pro salute mundi: & finem imponēs antiquæ legi, & omnibus sacrificiis, ac nouam fundās Ecclesiæ suæ vnicum tantummodò sacrificium loco præterito

feritorum reliquit: multo excellen-
tius & pretiosus quam illa omnia.
Est autem illud idem sacrificium
quod nos offerimus corporis & san-
guinis Christi; nisi quod ille semet-
ipsum cum sanguine obtulit, verè
sanguinem suum fundens & realiter
in Cruce moriens: nos autem offeri-
mus, illud sine sanguine sub specie-
bus panis & vini, quemadmodum ipse
in nouissima cœna illud à nobis of-
ferri voluit, quando discipulis suis
ait. *Hæc quotiescunque feceritis, id est,*
quotiescunque corpus & sanguinem
meum consecraueritis & contuleri-
tis sub speciebus panis & vini, quem-
admodum ego vos modo doceo, &
potestatem id agendi confero, in me,
id est, in mortis meæ, quemadmodum
S. Paulus Apostolus declarat, memo-
riam facietis. Quamuis autem Eccle-
sia nullum aliud sacrificium habeat
præterquam vnicum hoc, cum illo
tamen omnia sunt quæ cum aliis sa-
crificiis fieri poterant: ideoque per
hoc sacrificium, primo protestamur

h. h. 7

Deum,

Deum, cui illud offerimus, esse crea-
torē & Dominū nostrum, nos verò
creaturas ipsius, quæ esse vitā & om-
nia ab ipso habemus: & ab ipsius bo-
nitate & misericordia peccatorum
veniā & æternā gloriā, ad quam nos
creauit, speramus. Eodem etiā sacri-
ficio memoriā facimus sacrificij il-
lius quod cum sanguine pro nobis
Christus summus Sacerdos in altari
Crucis, in peccatorū nostrorū expi-
ationē obtulit, & innocētissimæ vi-
tæ, atq; sanctissime passionis & mor-
tis ipsius, nec nō gloriosæ resurrecti-
onis & in celos ascensionis. Agimus
etiā gratias Deo pro omnib. benefi-
ciis, quibus nos affecit & cōtinuè af-
ficit: laudamus præterea & glorifica-
mus eū pro immensa bonitate & mi-
sericordia ipsius, quam declarauit
in eo quod vnigenitum filium suū
nobis donauit pro mundi redemp-
tione, quem nos illi offerimus in re-
cōpensationē huius beneficij, tū cæ-
terorū omniū: quia tanquā egeni &
pauperes nihil habemus quod illi
offeramus, nec quicquā gratias ei of-

ferre possumus. Idē hoc sacrificium offerimus ei in satisfactionē peccatorum nostrorū, vt per illud mereamur participes fieri redēptionis, quā Christus pro nobis moriēs operatus est: pœnæ etiā quæ post culpā, per cōtritionē & confessionē sacramentalē quæ Sacerdoti fit, & ab eodē sacrificio quod Christus pro nobis obtulit vim suā habet, soluēda manet, dīmisionē cōsequamur. Offeremus illud etiā pro medio ad cōsequendā Dei gratiā, dona, virtutes, & omniū necessitatū nostrarū remediū, & omniū q̄ nobis necessaria & cōueniētia sunt, tā ad animę q̄ ad corporis sanitatē. Offerimus etiā illud p̄ tota Ecclesia & p̄ proximis, vt virtute illi Deus illis gratiā suā cōferat, vt ad ipsum cōuertatur & de peccatis suis pœnitentiā agāt, illi vero q̄ in gratia ipsius sunt, in ea atq; in meritis & operib. bonis cōseruetur & crescāt, vtq; omnib. illorū necessitatibus tā animæ quam corporis medeatur. Offeremus etiam illud pro animabus in purgatorio detentis, vt à pœnis quas patiuntur liberentur, &

ad celestis gloriæ gaudiæ perducatur. Pro omnibus enim his impetrâdis mirabilem virtutem & efficaciam habet hoc sacrificium, eo quod in ipso offeratur corpus & sanguis Christi, in quo summoperè Deus Pater sibi complacuit & complacet. Aduertendum etiam eo, quod quâuis Sacerdos celebrâs, principaliter offerat hoc sacrificium in persona Christi cuius locum & ministerium representat, nihilominus vniuersaliter illud offerunt, qui circûsistunt aut Missæ inseruiant vel illam audiunt, vel eam celebrari procurât, vel specialem ad eam deuotionem habent, quamuis præsentés non sint. Omnes hi participât de virtute huius sacrificij illi maximè pro quibus offertur: vnusquisque secundum suam deuotionem, & secundum quod magis vel minus immediatè ad celebrationem Missæ cõcurrit. Illi enim qui missam dici procurant plus participant, & illi qui Missæ inseruiunt plus quam illi qui illam audiunt, & præ

præsentes plus quam absentes. Ex his manifestè liquet quam parùm rem intelligant, qui propter gravitatè, Missæ inferuire dedignantur, illudque famuis suis faciendum iniungunt; qui si considerarent quid hic fiat, & lucrum quod ex ministratio- ne percipitur, intelligerent vtique nec Reges nec Principes dignos esse qui seruiant Sacerdoti peragèti mi- nisterium, quod ipsi etiam Angeli- ci spiritus (vt ita dicam) ei invident: seque meliori quo possent modo præpararent, nec famulos sibi lu- crum hoc præripere paterentur.

Debet igitur Christianus Missam audiens, quantum ad secundam sa- crificij partem attinet, postquam vi- detur Sacerdos hostiam & calicem exaltauit, magna cum attentione & deuotione semetipsù in intimis col- ligere, & Deo Patri sacrificiũ illud corporis & sanguinis filij sui offerre primo in agnitione sue immensæ ma- iestatis, cõfitendo illum esse Deum & Dominum omnium rerũ, à quo
est omni

est omne bonum; & in memoriam sacrificij illius quod Christus in altari Cruceis obtulit. pro totius mundi redemptione: nec nō in memoriam sanctissime Incarnationis, natiuitatis, vitæ, moris, ac resurrectionis ipsius. Et in gratiarū actionem pro omnibus beneficiis tum generalibus quam specialibus ab ipso acceptis, specialiter in gratiarum actionē illius beneficij, quod nobis vnigenitū filium suum donauerit, & illius beneficij quo Christus nos affecit, relinquēs semetipsum nobis in perpetuum sacrificium. Offerret etiā illud ad honorem & gloriam diuinæ Maiestatis, laudādo illum pro infinita bonitate misericordia, clemētia, & pro cæteris omnibus perfectionib. ipsius. Offerret illud in satisfactionē pro omnibus peccatis suis: pro Ecclesia sancta Catholica: pro augmento ipsius & dilatatione fidei ipsius, & pro cōuersione Gentilitatis & omnium infidelium: pro illis qui in hoc opere in diuersis mundi partib. deficiunt.

dant: pro Hæresum extirpatione, & hæreticorū atque schismaticorū ad obedientiā & Ecclesiæ gremiū reductione, & pro illis qui in hac opere laborā: pro cōseruatione fidelium in fide, & augmentatione: pro eorū dē contra persecutiones hæreticorum protectione ac defēione: pro regni peccati destructione; pro peccatorū cōuersione: pro iustorum in gratia, meritis & bonis operib. cōseruatione, & augmento: pro illis qui proximos per prædicationē & Sacramentorū administrationē adiuuā: pro Romano Pōtifice Pastore vniuersalis Ecclesiæ: præ cæteris Prælatiis & omnibus curā animarū agētibus, vt ouium sibi cōmissarum debitā curā habeant, atque in illarū custodia vigilātissimi sint: pro omnibus Ecclesiæ ministris, qui in aliquo sacro ordine cōstituti sunt, vt sint sancti sicut Deus cui ministrāt factus est: pro augmento & cōseruatione omnium Religionum, & omnium Religiosorum vt perfectē seruiant

uiant

uiant Domino cui super professio-
nem consecrârunt.

Pro Imperatore, Rege, Principi-
bus & Dominis temporalibus, admi-
nistratores & gubernatorib. re-
rum publicarum, Iudicibus & mini-
stris iustitię, vt rempublicã Christi-
anam in pace & iustitia conseruent,
illamque ab inimicis & infidelibus
defendant & de illis victoriã repor-
tent: pro omnibus necessitate in
anima sine corpore patiētib: pro
tentatis afflictis, persecutionem su-
stinentibus, viduis, pupillis, infir-
mis, viatoribus, nauigentibus, in ar-
ceratis, mancipijs, pauperibus & in
qualicunque necessitate constitutis.
Pro parentibus & cognatis: pro pa-
tribus & fratribus suis spiritualibus
pro benefactoribus: pro sibi com-
missis: pro recommendatis: pro il-
lis quos scandalizauit, aut quibus a-
liquando malum consilium dedit,
& quibus vel spiritualiter vel tem-
poraliter obligatus est: pro anima-
bus in purgatorio existentibus, illis
spe

Specialiter quibus magis obligatus est, & qui nulla habent suffragia & supplicabunt Deo cum magna humilitate & deuotione, vt oculis misericordiae suae respiciat dilectissimum & obedientissimum filium suum, qui hic illi offertur, & nos creaturas suas, pretioso sanguine vnigeniti filij eius redemptas iisdem oculis respiciat, & omnibus necessitatibus nostris medeatur, nobisque tanquam bonus Pater in anima & corpore prouideat.

Et vt ad tertiam Missae partem veniamus, ad Sacram videlicet Communionem, quando Sacerdos corpus & sanguinem Christi suscipit: huic Christianus non minori cum attentione & deuotione quam caeteris duabus Missae partibus interesse debet, considerando bonitatem Dei, qui semetipsum nobis in animarum cibum relinquere voluit; gratiasque illi agat pro tam insigni beneficio: & quauis solus Sacerdos corpus & sanguinem Christi sacramentaliter accipiat, nihil

nihilominus qui Missæ interest spiri-
 ritu . . . ter eundem Christum recipi
 et: quod fiet confidendo magnitu-
 dinē huius beneficij, & gratia. Deo
 agendo pro eodem beneficio ut
 antedictum est: desiderando etiam
 & feruentibus precibus postulando
 ut in animab. nostris effectus illos
 propter quos hoc sacramentum in-
 stituit, operetur videlicet ut nos in
 illo & ipse in nobis maneat, atq; ut
 illi per verum amorē, & verā cum
 sua voluntate conformitatem con-
 iungamur & propter illum nobis
 metipsis, hoc est desideriis carnis,
 mundi & nostræ propriæ volunta-
 tis, morientes, & cōtinuē ipsius vo-
 luntatē quę rota sancta & perfecta
 est implere satagentes ipse in nobis
 & nos in illo viuamus. Hęc tria sunt
 quę principaliter in Missarum cele-
 bratione fiunt. Hoc etiam modo
 Christianus fructum haurire pote-
 rit, ex Missæ auditione. Quę etiam
 utilia esse possunt Sacerdotibus cele-
 brantibus, qui maiori animæ puri-
 tati

tati, maiorique attentioni & deuotioni, quam illi qui Missam audiunt studere debent: eo quod ipsi ad celebrationem sublimium horum mysteriorum immediatius concurrant & verborum Christi prolatione & sanguinem Christi consecrēt, & manibus suis in persona Christi eadem offerant: eademque sacramentaliter sub specie panis & vini suscipiant. Ut autem maiori cum reuerentia & deuotione Missæ sacrificium perageretur S. Mater Ecclesia cæremonia quasdam sanctissimas, & mysterijs grauidas instituit quibus Sacerdos in Missarum celebratione, tam in vestibus quibus vestitur quam in reliquo Missæ officio orationibus, signis, inclinationibus & reuerentijs uteretur, quarum plurimæ iam inde ab Apostolorum temporibus in usu fuere, vt patet ex Missa S. Iacobi quæ in ipsius vita extat: & ex Missa S. Clementis discipuli & socij S. Petri, qui in 8. lib. constit. Apostolicarum continetur: ideoque rationi

con-

consentaneū est vt Christiana obseruet & reuertatur omnia quæ in Missa aguntur, etiam ille quæ quid significant, non intelligit.

Et quia ex his quæ dicta sunt satis demonstratum est: in quo se occupare debeat qui Missam audit, non immorabimur in declarandis cæteris Missæ mysterijs, cū alij libri hæc tractantes extent. Cum ergo videmus sacerdotem sacris vestibus indutum representabimus nobis ante oculos menti. Filium Dei humanitate nostra indutum, & sacerdotem atque sacrificium nostrum effectum.

Quando fit cōfessio, rogabimus Deum ex toto corde pro peccatorū nostrorum remissione: dolēdo de ipsis & confitendo nos esse peccatores, vt nullum sit in nobis impedimentum quo minus de his mysterijs, quæ in altari peraguntur, gaudere, & animo puro coram Deo assistere possimus.

Dum Introitus cantatur: Lauda
bimu

bimus simul Deum si intelligimus
quæ cantantur: & considerabimus
quam ardentia fuerint desideria San-
ctorum Patriarcharum, Prophe-
tarum & omnium iustorum, qui ante Chri-
sti aduentum in mundo extiterunt,
pro ipsius aduentu: & pudore suffun-
demur, quod tam parum beneficiû hoc,
quod in aduentu suo Deus nobis con-
tulit, sentiamus, & vix vllas ei grati-
as pro eodem referamus.

Ad Kyrie eleison considerabi-
mus planctus & gemitus Sanctorum
Patrum in Lybno existentium, pro
aduentu Saluatoris, qui eos inde li-
beraturus, & ad cœlestem gloriam
translaturus erat.

Ad Gloria in excelsis considera-
bimus gaudium & cantica Angelo-
rum in Christi Natiuitate.

In orationibus siue collectis quæ
subiunguntur, simul cum Sacerdote
eadem quæ ipse petit, quibusque nos ma-
gis indigere cœsemus, postulabimus.

Quotiescunque Sacerdos se ad
nos conuertit, dicens: Dominus vo-
bis cum

biscum, respondebimus ei. Et cum spiritu tuo: & cogitabimus ipsū nos mouere vt magna cum attentione & reuerentia alissimis que hic celebrantur mysteriis interstimus: ad quod quoniam nulla humana diligentia sufficit, Dei auxilium postulabimus.

Sub Epistola considerabimus: prædictiones Prophetarum & S. Iohannis Baptistæ prædicationem, qui aduentum & prædicationem Christi præcesserunt.

Sub his que post Epistolam canuntur, considerabimus vitam & conuersationem Christi in hoc mundo & Apostolorum electionem ab Euāgelii prædicationem.

Euangelium audiri debet magna cum attentione, & ideo quando legitur omnes surgunt, & sub illius lectione considerabimus: quomodo prædicatum fuerit Euangelium hoc est nuncium de nostra redemptione de Christi fide, & morte ipsius atque resurrectione continet, per totum terrarum orbem.

Symbolum Apostolicum simul cum sacerdote dicemus, & confitebimur omnia fidei nostræ mysteria quæ in eo continentur. Sub offeritorio considerabimus, quomodo statim posteaquam Christus conceptus fuit, se ad Dei Patris voluntatem quæ erat ut pro mundi Redemptore moreretur, perficiendam obtulerit: & quomodo statim posteaquã natus fuit in templo à sanctissima matre sua præsentari voluerit: quomodo etiam semetipsum ante Passionem suam in oratione quam fecit in horto, semetipsum Deo Patri obtulerit, & nos Deo simul in seruos perpetuos, ad seruiendum & obediendum ei in omnibus.

Quando Sacerdos dicit. *Orate fratres:* orabimus ex animo pro illo ut possit dignè hæc diuina mysteria peragere.

Sub Secretis precabimur Deum simul cum ipso ut nobis ea quæ ipse postulat, concedat, & ut nos illius sacrificij quod hic offerendum est

participes faciat.

In Præfatione considerabimus quòd Sacerdos ad istorum mysteriorum sublimium & maiestatis diuinæ ac magnitudinis cum qua tractandum est, quam Angeli laudant, Dominationes adorant, Potestates & columnæ cœli tremunt, considerationem nos excitet.

Dicto *Sanctus*, & Sacerdote Canonem incipiente, poterimus exercere nos in offerendo sacrificio, eo quo ante dictum est modo.

Quando eleuatur hostia, adorabimus eum qui hic nobis ostenditur; Christum videlicet Redemptorem nostrum: & exercebimus nos in sentienda ipsius præsentia, & in gratijs ipsi referendis, vt supra dictum est.

Deinde pergemus in offerendo sacrificio vsque ad Communionem, tum verò circa ea quæ supra diximus nos exercere poterimus; & in fine Missæ gratias agemus Deo quod permiserit nos interesse celebrationi.

ni, tam augustorum & sublimium
mysteriorum: & per eorum virtutē
precabimur eum vt nos ab omni
suæ maiestatis offensa præseruet.

ANTE CONFSSIONEM
Sacramentalem.

Exercit. 79.

*Prou. 28. Qui abscondit scelera sua non diri-
getur, qui autem ea confessus fuerit &
reliquerit ea, misericordiam consequetur.*

*Psal. 31. Dixi confitebor aduersum me iniu-
stitiam meam Domino: & tu remisisti
impietatem peccati mei.*

*1. Ioan. 1. Si confiteamur peccata nostra, fi-
delis est Deus & iustus, vt remittat nobis
peccata nostra & emundet nos ab omni i-
niquitate.*

Consideratio.

POST peractum examen conscien-
tiæ, & expensis diligenter pecca-
tis, quibus Deum post vltimam cō-
fessionem offendimus: considerabi-
mus quis sit Deus in quem peccaui-
mus, & qui simus nos qui Deum cre-